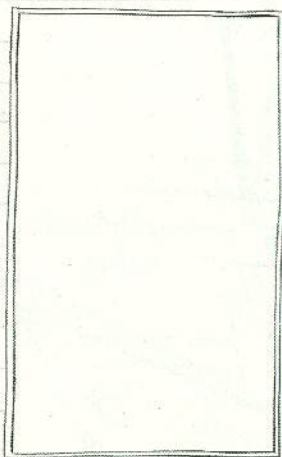
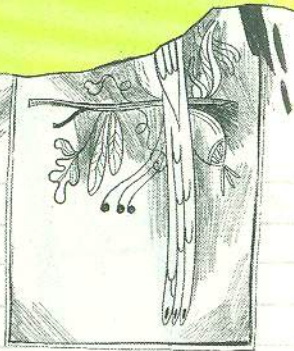




Рис. 11.



Сумнозвісно невловимий птах, який, ймовірно, селиться на тропічних болотах та коло глибоких внутрішніх річок. Ця загадкова істота спричинилася до суперечок, що на десятиліття розділили орнітологічну галузь.

Позірні миготіння його срібного чуба та бриніння голосу марно приваблювали нетерплячих спостерігачів за птахами, а знаменита історія з буцім-то вполюванням птаха пізніше була викрита як обман.

### Хитун сріблястий

Зріст: невідомо

Розмах крил: невідомо

Харчування: невідомо

Голос: предмет

гарячих дискусій

Відтоді генерал Рогодзьоб з Ради у справах птахів та загонів Пташиного Загону охрестив хитуна сріблястого «дурним», а будь-які пошуки птаха — «також дурними». Жодних подальших досліджень проведено не було.

## РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

Кейт надпила крижаного абрикосового соку та поглянула на джунглі, що повільно пропливали повз. Вона була на юті — найвищій палубі — «Міс Кременової», вишуканого пароплава, що пихкав зеленими водами між блискучого гігантського листа з нагоди круїзу, присвяченого новій лінійці майонезу від капітанки Гірчиці.

Кейт подорожувала разом із татом і найкращим другом Рупертом, а все для

того, аби написати кулінарний відгук для «Оглядового кур'єра» на замовлення її Єдиної Справжньої Кумирки, Кетрін Родрігес. Це було надзвичайно цікаве завдання. Проте Кейт воно видалося за складним. І ось чому:

# ЩЕ КРЕВЕТКИ!

процокотіла капітанка Гірчиця звідкись згори. Її блискучі штани тріпотіли, доки вона, з паруючою тарілкою в одній руці, спускалася на мотузці вздовж велетенської димової труби пароплава.

Здавалося, капітанка Гірчиця була усюди одночасно. Щойно вона вистригнула з-за котушки промасленої

мотуз-  
ки, а вже  
за мить  
гойдаєть-  
ся між бал-  
конами та  
з розмаху плю-  
хається на сидіння  
поруч із Кейт.

— Я сподіваюся на хороший відгук від тебе! — сказала капітанка Гірчиця і передала креветки, що не припиняли хилитися. — Не такий, як оті побрехеньки, що публікує «До обіду ложка»!

— Звісно, — мляво відповіла Кейт. Цього разу креветки були вкриті ядучо-яскравим апельсиновим соусом і... ой леле! Це що, цукрова посипка?!



— Здається, мене знову знудить, — заявив Руперт, шойно капітанка пострибала далі. Грудки соусу ляпали на палубу позаду неї.

Руперта знудило вже тричі. Те, що він був веганом і вдивлявся в очі мертвих креветок зі словами: «Як гадаєш, він пізнав любов?» або «Цей міг би стати неперевершеним митцем. Про це свідчать його вусики» навряд чи допомагало. Ставало по-справжньому нудно, і Кейт було важко написати хоч щось.



А от що Кейт справді хотіла б зробити, так це розгорнути свій «Спеціально-кореспондентський посібник» та з головою пірнути в *годящу* історію. Вона хотіла написати про жахливі вечірні розваги (як взагалі співаки отримали цю роботу? Хто погодився пошити не одну, а цілих *три* страшні сукні?), про джунглі, які звучали по-різному в різний час доби, і про членів Пташиного Загону, які всюди тягали за собою планшети та біноклі, навіть у душ (Кейт знала це, тому що про це розповів їй Берті, привітний хлопець із Пташиного Загону).

Єдиним, що ставало на заваді, були ці смердючі креветки. Але вона пообіцяла Кетрін Родрігес довести справу до

кінця, хай би якою нудною та не була, тож вона просто не могла розчарувати свою кумирку.

На палубі нижче загудів чийсь голос і вирвав Кейт з її роздумів.

Генерал Рогодзьоб, очільник Пташиного Загону, крокував вздовж шеренги дітей, що виструнчились, затамувавши подих. Генерал любляв говорити не лише страшенно багато, але й голосно.

— Якщо й існує те, що відрізняє першокласного члена Пташиного Загону від решти, то це ПОРЯДОК. Я хочу бачити чоботи начищеними, кутики краваток — випрасуваними у формі рівнобедрених трикутників, а назви *кожного* з видів птахів — вишитими на ваших спальниках зв'язною латиною!

